

Onze vakantie naar Zuidelijk Afrika van 4 t/m 27 november 2009

Vertrek: 4.11.2009 A'dam

Aankomst:

ZAMBIA - Lusaka

BOTSWANA

Victoria Falls en

Okavango delta

NAMIBIË

Popa Falls

Rundu

Etosha Nat. Park

Twijfelfontein

Cape Cross

Swakopmund

Sesriem/Sossue Vlei

Namib Naukluft N.P.

Fish River Canyon

ZUID AFRIKA

Augrabies Nat. Park

Kaapstad

Kaap de Goede Hoop

Terugvlucht:

Londen - Amsterdam

28.11.2009

Reisverslag Zuidelijk Afrika 2009 Vliegreis 4 t/m 27 november 2009

Dag 1, woensdag, 4 november: Vertrek uit Nederland

Alle tassen zijn gepakt. we hebben gisteravond afscheid genomen van Eddy en Yvonne en al eerder van Henk en Marie.

Vanmorgen stond Henk al klaar om 09.55u. Marie, Gerben en Ineke zwaaiden ons uit.

Even later namen we afscheid van Henk, hij moet vanmiddag naar het Martiniziekenhuis en wordt morgen aan zijn knie geopereerd. Nieuwe knie, rechts.

Onze trein kwam even later en we waren zo in Groningen. Daar wachten we zo'n kwartiertje op de volgende trein die een rechtstreekse verbinding had met Schiphol. (aankomst 10.40u, we konden een plaatsje uitzoeken) om 11.04u vertrok de trein. Stoptrein tot Zwolle, daarna intercity. Op Schiphol konden we al gauw inchecken, de "koffers" waren we nu in elk geval kwijt. We dronken en aten wat

van thuis meegebrachte cola bananen en mandarijnen. We hebben de tijd tot 16.20u dan moeten we ons melden bij de gate. Wachten duurt lang, dus maar even naar de stand van het Amsterdams museum. We hadden al kennis gemaakt met een paar medereizigers.

Het vliegtuig landde vroeger dan gepland op Londen-Heathrow. 16.35u Engelse tijd.

Dit is een groot vliegveld.

Vertrektijd 18.25u, we moeten om 18.25u boarden naar Lusaka. Vliegtuigrijen 2 – 3 – 2 pers.

Daarna ging het met een snel treintje naar gate B34. Daar weer wachten tot inchecktijd; we dronken intussen heerlijke cappuccino/J-koffie. Het is nu 22.00u Ned. tijd = 21.00u Eng.tijd.

We vliegen boven Noord-Tunesië. Dit is mooi te volgen op het scherm op de stoel voor ons.

Als diner kregen we lekkere kipblokjes met rijst, een broodbolletje en rauwkost. Water, wijn, puddinkje en koffie met bonbon toe.

Joop ruilde mijn puddinkje voor zijn bolletje en bonbon.

We hebben een goede, vriendelijke verzorging aan boord van het vliegtuig. Af en toe slapen we, keken Tv-films (oude, geen succes) en volgden het verloop van de reis op het scherm.

Om ong. 05.15u kregen we een licht ontbijt, (bolletje, bakje druiven, bakje vruchtenyoghurt en jus 'd oranges)

We landden om 06.15u plaatselijke tijd op het vliegveld van Lusaka, Zambia.

Dag 2, donderdag, 5 november: Lusaka – Livingstone

Onze gids (Berna van Rooijen) en de bus met chauffeur (Boepie) verwelkomden ons; het was goed heet buiten, 35° C. Dat is wennen! De reis begon met een lange rit via lunchstop langs de weg. Berna had eten, drinken en fruit ingekocht. ieder maakte z'n eigen broodjes.

Het begon er net te druppen, na het eten verder en het was weer droog. Er zijn veel wegwerkzaamheden, zandwegen, gaten net als in de voormalige DDR.

De vegetatie is wat eentonig; laag met wat bomen, maar vriendelijke mensen. We gaan plassen achter de bosjes, er zijn ook geen cafés of restaurants onderweg dus improviseren! Ik was erg moe, heb geslapen in de bus en de anderen ook.

Dag 3, vrijdag, 6 november: Victoria watervallen, vrije dag

Om 07.20u opgestaan, onze wekkers gingen niet af. We hadden ons opgegeven voor de fietstocht op mountainbikes. Zelfs Joop! Het was wat bewolkt, maar het bleef droog. Het was een mooie tocht over onverharde (loop)paden en leidde ons naar plaatsen waar je met de truck niet kwam. We bezochten ook een lokale markt; onze fietsen werden bewaakt door één van de begeleiders. We konden zo heerlijk neuzen op een rommelige vieze markt. Eens wat anders!

Verder bezochten we een schooltje. Sommigen

van ons hadden pennen etc. mee. Ondanks de giften vroeg de lerares ons om een donatie. Dit viel niet in goede aarde bij ons, dus we hebben geen van allen iets gegeven.

Geluncht in ons verblijf ZIG-ZAG; huisjes achter een ommuurde locatie met restaurant. We konden alles rustig aan doen, even bijkomen van de vlucht.

We gingen 's middags met Anke en Chris per taxi (ook pingelen) naar de Victoria Watervallen. Er viel niet zo veel water, het had nog bijna niet geregend. Nu konden we een wandeling maken boven op de watervallen. Ruw terrein, met af en toe rotsen in het water waar je voorzichtig overheen moest. Soms glibberig. Joop had geen stok en hoed mee en hoefde niet te drinken: resultaat duizelig. We hadden een jongen die ons gidste. Hij hielp ons allen waar nodig. Kreeg dus een footje na afloop. Na afloop bezochten we de soeveniermarkt. Daar werd je zowat naar binnen getrokken om maar iets te kopen. We kochten er een mooi schaakbord. Aanvankelijk wilden we twee voor beide kleinzons. Er was maar één mooi bord te koop. Ik struikelde nog omdat ik niet oplette en een afstapje niet zag. Knie wat geschaafd. Dorst en vermoeid.

Thuis even gezwommen, daarna gezwommen, omgekleed en lopend met Anke en Chris door de poort en langs de weg naar een restaurant dat ons genoemd was: heerlijk gegeten en gezellig gekletst. Er zaten nog meer van onze groep.

Dag 4, zaterdag, 7 november: boottocht op de rivier de Chobe in het Chobe N.P.

Om 07.00u opgestaan; om 08.15u koffers in de truck en om 09.00u vertrek.

Om 10.15u waren we bij de grens met Botswana. Wachten, wachten en dan een stempel in ons paspoort. Land uit en nieuw land in weer. Per ferry naar Botswana, controle grenspapieren (we vulden vaak formulieren in) weer stempel in paspoort. Nog een kwartier tot Chobe River Lodge. De rivier heet ook Chobe. Een mooie tocht door de Chobe. We zagen nijlpaarden (gevaarlijker dan je denkt), vogels, **krokodillen**, bokken en olifanten. We aten om 19.00u en borrelden vooraf en naderhand.

Dag 5, zondag, 8 november Chobe Nationaal Park – Caprivi Strip (Popa Falls)

De wekker ging om 05.00u af voor de gamedrive. We vertrokken om 05.45u na wat koffie/thee en wat koekjes. Het was een behoorlijk eind rijden voordat we in het Nat. Park aankwamen en de wegen zijn niet zoals in Nederland. Veel zandwegen, dus stof als iemand je voorbij of tegemoet komt. Maar het was de moeite waard. We zagen: buffels, veel antilopen, nijlpaarden, wilde zwijnen, hoenders, olifanten, leeuwen en een luipaard. Sommigen kregen hem op de foto. De meesten waren zo verrast dat ze te laat waren met hun fototoestel.

Om 09.15u waren we terug in Thebe en kregen we een goed ontbijt. Om 10.00u vertrokken we voor weer een lange rit; weer koeien, ezels geiten en mensen langs de wegen, als in 2006. We hoorden van **Berna** wat we mee moesten nemen in een aparte tas voor naar de Delta. T-shirt met korte/lange (tegen de muggen) mouwen, afritsbroek, wandelschoenen, alles in dekkleuren i.v.m. de beesten. Toilettasje. We zouden in tentjes slapen. Malariatabletten, zonnebrandmiddel, hoed, fotocamera en batterijen. Waardepapieren, cash, lectuur, waterfles ong. 2l. De rest van de bagage bleef in de truck.

Dag 6, maandag, 9 november dag 6 – 8 Okavango Delta

Boepie bracht ons per truck naar de aanlegplaats – in Sepupa – waar twee bootjes lagen om ons zigzag door de Delta te varen naar Saronga . Lange tocht, veel parapluplantens langs de oevers, wat krokodillen, witte reigers, visarenden en waterhyacinten.

“Tomtom” zo heette onze bootsman voer snel door de Delta. Zag niets en stopte laat, keerde terug en dan was de krokodil weg. Terug bij de afvaartplaats met 2 trucks naar Jediba, plaats waar we met **mokoro's** (vroeger uitgeholde boomstammen; nu van polyester gemaakt) naar het eiland gepunterd werden. Daar stonden onze tenten al klaar en was een overkapping van tentdoek waaronder we aan een lange tafel en goede stoelen koffie/bier/fris dronken en later aten. Straks gaan we met de punters de delta rondvaren, op naar de nijlpaardenpoel (diepte in brede rivier) Stil zitten, lange broek, lange mouwen en dichte schoenen. De nijlpaarden hadden ons goed in de gaten. Ze proestten soms, de jongens voeren dan naar een rustig stukje. Hier is geen tel. bereik.

Dag 7, dinsdag, 10 november

Vroeg opstaan (05.30) en dan met punters (mokoro's). Weer nijlpaarden gezien, er waren zo'n 8 stuks, dikke jongens, die erg gevaarlijk zijn. De jongens hebben er dan ook veel onzag voor en zodra de nijlpaarden onze kant opkwamen punterden ze even verderop.

Na zo'n drie kwartier gingen we aan land om een – wat later bleek – lange wandeling in de hitte te maken. De wandeling zou zo'n uur wezen, maar het

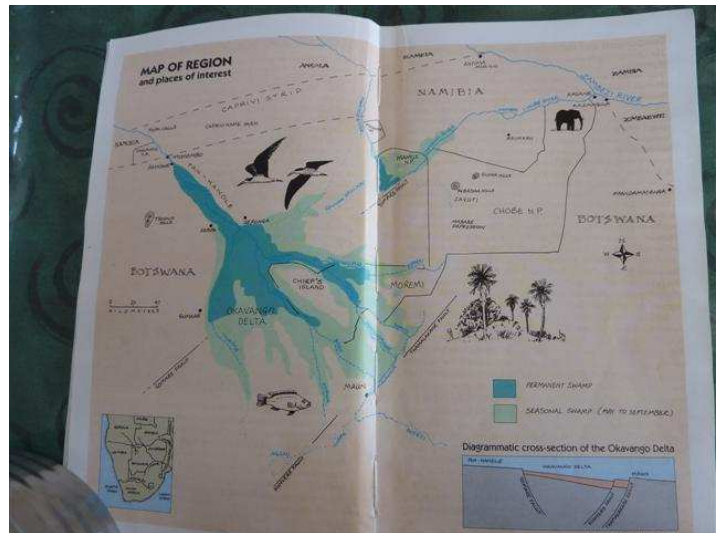
werd wel 3 uur. We waren om ong. 10.30u terug op ons eiland. Na veel water te hebben gedronken konden we lunchen

Toast met jam. De jongens roeiden ons overal heen, de meisjes zorgden voor het eten. Ze hadden 's avonds voor ons gedanst. We hadden tot slot nog voor hen de vogeltjesdans gedanst. We gaan nu met de bootjes (zie 9/11) naar de houseboat waar we één nacht slapen. Nu op de houseboat, na het uitzoeken van een hut/kamertje begon de schipper te varen. Links en rechts grote parapluplantjes, geen krokodillen, het is wel ontzettend heet. (nog geen bereik)

Dag 8, woensdag, 11 november

In Nederland is het St. Maarten. Hier is het heet. We hebben heerlijk geslapen in onze kleine hut. Twee bedden vlak naast elkaar, je kon er net tussendoor lopen om op het bed te gaan liggen. We hadden een klamboe om elk bed, wel nodig op het water, vanwege de hitte stonden de ramen open. Ik heb nog een foto gemaakt van de zonsopgang om 05.00u. De houseboat heet Inyankuni. We hebben lekker ontbeten, we gaan zo verder met de snelle bootjes terug naar de truck waar **Boepie** op ons wacht. We gaan naar Runda. Deze

Daarna gingen we aan tafel; het eten was heerlijk.

Moe van de reis en het lekkere eten gingen we om 22.00u naar ons huisje .

overnachtingsplek ligt ver van de snelweg aan zandwegen. Dor, weinig begroeiing en karige hutten. De lodges waren ruim. mooi ingericht grote kamer, 2 ruime bedden met klamboes, 2 fauteuils, 2 lage tafels, bureautje, klapdeur naar wc en douche en wastafel. Eerst de koffers naar het huisje gebracht; nadat we ons opgefrist hadden gingen we naar de lounge voor de ontvangst met koffie/thee en brownies. Om 19.00u is het diner (buffet). Het doet wat Engels aan.

We keken uit op de rivier de Quito tussen Namibië en Angola. Het is dus grensgebied, gelukkig tamelijk rustig, de inlandse kindertjes waren aan het zwemmen, ondanks krokodillen.

Om 19.00u zongen lokale mensen voor ons in de lounge. Het openhaardvuur brandde, maar de film die ik ervan maakte is wat donker.

Dag 9, donderdag, 12 november: Rundu – Outjo

Na een heerlijke nachtrust moesten we om 05.30u opstaan en om 06.15u brachten we de koffer en onze rugzak naar de truck. Daarna naar de eetzaal voor een rijk ontbijt. Om 07.00u vertrokken we naar Rundu. Boepie moest benzine tanken.

Door naar Grootfontein waar menigeen geld moest pinnen. Daarna naar de Spar (ja, die is hier ook) even rondkijken en plassen en toen wilden we koffiedrinken; men was duidelijk niet op zo'n grote groep voorbereid. Het water was op! De halve groep kreeg maar koffie.

Door naar Bloemfontein. Onderweg mooie natuur met bergen op de achtergrond en mijnschachten. Het schrijven ging hier heel moeizaam door de hobbelige zandwegen, die afgedekt zijn met zout.

Om 17.00u werd de eerste groep afgezet bij de guestfarm "Vreugde", aardige eigenaren.

Wij (Erik/Nettie; Harry/Marijke; Henk/Rieni; Frans; Boepie en wij) gingen door naar het volgende adres: "Buschberg".

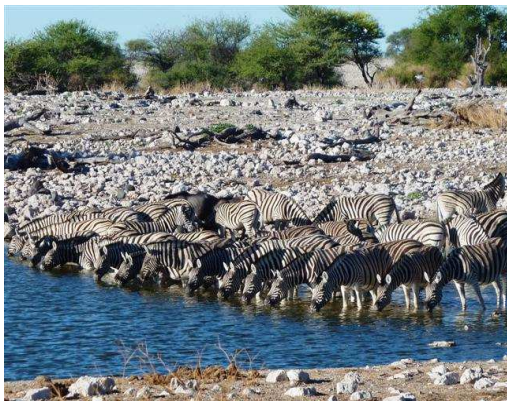
We kletsten eerst gezellig onder de overkapping met Hannes en Anita, de eigenaren van deze B&B-gelegenheid. De lucht is felblauw met wat wind; mijn ogen tranen. Daarna opgefrist en om 19.30u is het diner. De eigenaren koken voor ons en eten zelf mee.

We hebben heerlijk gegeten, soep, salade, gebakken aardappelpartjes, rijst, lamsvlees, koedoeballen (gehakt), bloemkool, boontjes. Als toetje karamel met custard zoals Joop z'n oma en moeder het maakten. Met klontjes en wat te dik. Maar wel lekker. Erbij heerlijke rode wijn met een karaf water. We tafelden gezellig na en daarna rond het haardvuur buiten zitten kletsen. De dag/nachttemperatuur kan hier wel tot 20° C verschillen.

Dag 10, vrijdag, 13 november: Etosha N.P.

Vroeg uit de veren – 05.00u – Boepie wekte ons allen. Koffie en koekjes lagen klaar voor ieder, broodjes en drinken ging mee in de truck. Met de truck naar het **Etosha Nationale Park**. Eenmaal binnen gingen we eerst ontbijten. Daarna begon de safari in 2 jeeps. We zagen veel beesten; aanvankelijk

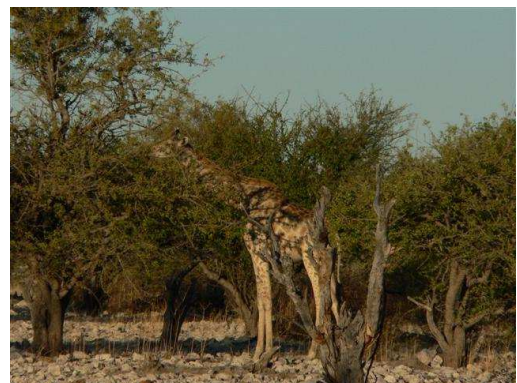
viel het tegen, ze sliepen zeker nog.

Later zagen

we hyena's, jakhalzen – wat een lelijke beesten – vogels, struisvogels, zebra's, spring- en spiesbokken en de sierlijke impala's. Later zagen we nog een paar giraffes, 1 neushoorn en wat olifanten. Ja we zijn verwend. Het is erg heet! De dieren zullen er wel last van hebben en daarom niet binnen zichtbereik komen.

We gebruikten de lunch bij de waterplaats. Dit was erg

ontspannen en we zagen er zebra's, hyena's, bokken en vogels.

Om 17.00u waren we terug; we dronken weer wat onder de overkapping. Even verkoeling zoeken in het zwembad(je) dan heerlijk dineren bij Hannes en Anita thuis. Ze hebben alles prima voor elkaar en zorgen goed voor de gasten. Na het diner maakt Hannes de vuurplaats aan.
Om 22.00u naar ons huis en naar bed.

Dag 11, zaterdag, 14 november: Etosha – Khorixas, excursie naar Himba's, natuervolk

Dit wordt een lange reisdag. We gaan naar Khorixas; bezoek aan de Himba mensen. Voor mijn gevoel een op de toeristen geësceneerd tafereel.

Vrouwen en kinderen die eerst “gewoon hun gang gingen”, later legden ze op doeken hun (zelf)gemaakte sieraden. Pitten, kralen. De vrouwen smeren hun lichaam en haren in met een mengsel van rode oker, kruiden en vet. Ze draaien pijpekrullen met een kwast van hun haren. Van oorsprong zijn het nomaden. Je betaalt een soort entree om hun “dorp” te mogen bezoeken.

De mannen werken en leven elders, komen af en toe thuis. Het is weer heet, ong. 33°C.

Aan het eind van de dag bereikten we de comfortabele lodge bij Khorixas, aaneengesloten lodges met zwembadje.

Dag 12, zondag, 15 november: via Twijfelfontein en Cape Cross

We gaan naar **Twijfelfontein** in **Damaraland**. We rijden door een berglandschap en gaan o.l.v.

een gids **rotstekeningen** bekijken. Het is een mooi landschap, veel grote keien op een gestapeld met dassies en

veel gekko's die af en toe tevoorschijn komen. Later kwamen we door een woestijnvlakte.

Bij de Atlantische kust hebben we de **pelsrobberkolonie** bezocht bij **Cape Cross**. Cape Cross is genoemd naar de kruisen die de Portugees Diego Cao pootte bij het betreden van dit gebied.

Gelukkig hadden we net geluncht. De beesten stonken namelijk verschrikkelijk! We hebben veel foto's en een filmpje gemaakt.

In Swakopmund – een koloniaal stadje – sliepen we in een groot jeugdhotel. De drankjes waren er goedkoop. Joop leerde er van Boepie een nieuw drankje: boerencocktail: whisky; enkel of dubbel, ijsblokjes en cola. Joop en ik hebben in het dorp gegeten in Seafood restaurant. Heerlijke vismaaltijd. Nadien nog een cocktail in ons hotel. We hebben ons opgegeven voor een dolfijntoer morgen. Om 08.15u worden we vanaf ons hotel “Namibia” gehaald.

Dag 13, maandag, 16 november: Swakopmund, vrije dag

Tussen 08.15 – 08.30u kwam een juffrouw van de bootverhuur ons ophalen. We waren de enige deelnemers van ons hotel/onze groep die meeging. Onderweg werden nog anderen opgepikt. Totaal waren we met 15 personen. We reden voorbij Swakopmund naar Walvisbaai en daar stapten we op een kleine plezierboot.

Open van achteren. In de haven werden de pelikanen gevoerd en ze kwamen dus zeer dichtbij onze boot. Daarna werd ons een Namibisch kopje koffie aangeboden (zoet drankje). Daarna gingen we op zoek naar de dolfijnen. En ja, daar zwommen de eerste exemplaren. Het was een mooi gezicht ze boven het water uit te zien komen. We gingen nog naar een strandje waar pelsrobber/zeeleeuwen lagen en zwommen. Verder zagen we nog wat kleine dolfijnen zwemmen. We kregen nog een lunch aangeboden die erg goed verzorgd was: Zeer veel oesters; lekker glibberig, in één slok op anders wordt het kauwen. Verder met vis belegde broodjes inktvisrolletjes en andere vishapjes. Alles met champagne na te spoelen. Om 13.00u waren we weer in het hotel. Het was 's morgens eerst wat bewolkt, er was dan ook niet zulk mooi weer voorspeld, vandaar dat er verder niemand meeding. later ($\pm$ 10.30u) klaarde de lucht op en scheen de zon weer volop.

Na ons fris gemaakt en omgekleed te hebben gingen we wat winkelen; we troffen de groep van 6 Frans, Moniek, Leo, Gert, Flora en Wil. Zij zaten al bij Anton, een restaurant waar ze lekkere koffie en Duits gebak hadden. Wij probeerden ook iets: Joop appeltaart en ik Schwarzwälder. We hebben een tafel besproken aan de waterkant, het Lighthouse om 19.00u. Lekker gegeten. Duurder dan de avond tevoren, maar niet beter. Doggybag gevraagd, mijn vleesportie was te groot. Meegenomen voor de man van de beveiliging van ons hotel. Hij was er erg blij mee.

Ik ben wat hoesterig, kriebelhoest. Heb paracetamol en een codeïnetablet genomen en na een mixje vroeg naar bed.

Dag 14, dinsdag, 17 november: Swakopmund – Sossusvlei

Om 07.30u opgestaan, om 08.00u ontbeten, 08.45u koffers bij de truck en om 09.00u vertrokken naar ons volgende overnachtingadres.

We gingen via Walvisbaai, waar iedereen de truck kon verlaten voor het bekijken van de flamingo's. Het was wat bewolkt. aangenaam voor de lange rit. We reizen door het adembenemende landschap van het Namib Naukluft Park. Grindvlaktes, die overgaan in grillige rotsen. Op de rotsen leven springbokken en struisvogels. Hier groeit de **Mirabilis Welwitschia**, behorende tot de oudste levende wezens ter aarde. Deze plant kan wel duizenden jaren oud worden. Aan het einde van deze reisdag kom je aan bij de lodge vlakbij de wereldberoemde zandduinen van Sossusvlei. Foto van kokerboom gemaakt.

Dag 15, woensdag, 18 november: Sossusvlei (optioneel), vrije dag

We slapen in aaneengeschaalde huisjes met wildernis om ons heen. Het zwembad nodigt niet uit om een duik te nemen. Het is niet schoon. Algen, en troebel water. Om middernacht wakker geworden en buiten bij 't "watertje" twee bokjes/antilopes zien scharrelen. Te donker voor een foto. Om 12.30u nog eens gekeken, weer een bokje gezien.

Om 06.45u gewekt door de telefoon, gedoucht en om 07.30u ontbeten in de ontbijt/dinerzaal. We hebben de was in een zak in de douche gezet, vanavond is het weer schoon.

Na het tandenpoetsen vertrokken we naar de Sossusvlei (vlei is plaats waar waters bij elkaar komen) hier zijn de hoogste zandduinen ter wereld. De Sossusvlei is een diep in de duinen

gelegen 'pan' die na het regenseizoen een enkele maal gevuld kan zijn met water, maar meestal droog staat. Ter plekke staat onze boesman, een blanke Namibiër, met zijn open jeep (alle 19 achterin de open bak) al klaar om ons tekst en uitleg te geven van dit indrukwekkende gebied. Hij vertelde er heel boeiend over waardoor je aan zijn lippen hing. We weten nu hoe we moeten overleven; b.v. een hagedis vangen als we honger/dorst

hebben. Bij een struikje gaan zitten, dan komt de hagedis naar je toe om in je schaduw te zitten; je hoeft hem alleen snel te pakken. Het kost je geen energie, die moet je sparen. Je hebt eten en drinken tegelijk als je het beestje opeet. We liepen met boesman naar de "dode vlei" deze vlei is al 900 jaar dood. De wortels van de bomen wortelen tot 80m diep. Ze kunnen 3 jaar zonder water. Er is eens langer geen water geweest waardoor de bomen zijn gestorven. Ze staan nu als zwarte monniken op een zoutvlakte en zijn ruw, dus we mochten ze niet aanraken vanwege splintergevaar! De bomen zijn zo'n 900 jaar oud. Boesman liet ons ook zien dat ondanks de droogte er wel leven is: b.v. spinnen die 2m diep leven in gangetjes die ze zelf ingenieus graven en sluiten met een dekseltje. Ze hebben ook pootjes waarmee ze lijm kunnen gebruiken om de holwand te bekleden en weer naar boven te lopen zonder te blijven kleven. Het was een zware wandeling naar de dode vlei. Ik heb Joop z'n stok nog even geleend. Hitte en inspanning is één teveel. Boesman vertelde dat vroeger bij lange droogte de oude mensen zich afzonderden om te sterven; weer een mond minder. Oude mensen zijn niet meer productief, kunnen niet meer jagen/geen kinderen voortbrengen. Dan (meisjes-) baby's, er kunnen nieuwe komen. Moeders mogen niet omkijken, nie huil nie. Tranen zijn van die rook, van die vuur.

Daarna lunchten we onder een grote boom. Vervolgens gingen we met de open jeep van boesman terug naar de hoge duinen, zandheuvel 45. Alleen Gert en Frans (Zeeland) beklommen deze prachtige duinpan, alle lof. Daarna terug met de truck naar ons verblijf.

Dag 16, donderdag 19 november:: Sossusvlei – Seeheim

Weer vroeg opstaan (06.30u). Om 07.15u koffer in truck na het betalen van onze drankjes en om 07.30u vertrek naar Seeheim. Over een goede, onverharde weg reis je zuidwaarts langs de rand van het Namib Park. Over de Zaris hoogtepas 2020m hoogte. Het landschap bestaat uit enkele bergen en hier en daar een boerderij of autowrak. In Helmeringhausen – wat huizen, een benzinepomp, restaurant en hotel – konden we plassen en wat eten. Ik had 2 braadworsten, salade van bietjes, worteltjes en aardappel. Bij Seeheim wordt het landschap bergachtiger. Hier kom je de kokerbomen tegen, waarvan de Khoi de takken gebruikten voor hun pijlkokers.

Na aankomst (16.00u) bij ons verblijf eerst even alles naar onze kamer brengen en dan een drankje en ik ben gaan zwemmen in het zonnige, schone zwembad, daarna even lezen met nog anderen v.d. groep. Om 19.00u was het dinnertime, hierna nakletsen op het terras. De lichten gingen om 21.30u uit. Toen was het behoorlijk donker, maar er was voldoende licht om onze kamer weer te vinden.

Dag 17, vrijdag, 20 november: Seeheim – Fish River Canyon – Augrabies N.P.

Goed geslapen. Om 05.00u ging de wekker. Om 05.45u koffers naast de deur, die werden door jongens naar de truck gebracht. Van 06.00-06.30u ontbijt en om 06.30u vertrek naar Zuid-Afrika, via Fish River Canyon. Er zijn overblijfselen gevonden van nederzettingen uit het stenen tijdperk en sporen van herdersvolken van rond de

eeuwwisseling. Volgens een legende van de San is de canyon aan het begin der tijden ontstaan toen de slang Koutign Kooru zich in de woestijn terugtrok om aan jagers te ontsnappen en daar diepe groeven in de aarde maakte.

We rijden evenwijdig aan een spoorlijn. Er passeert zowaar een goederentrein (07.15u) De zon schijnt alweer fel. 08.15u aankomst in Fish River Canyon. We zien klipspringers. Onderweg lunchen we onder een boom. Dit is kamperen!

Tafel uit de truckbuik, evenals klapstoelen, zwilk en onderweg gekocht eten. Er zijn onderweg niet overal restaurants. Door het Augrabies N.P. De grens Namibië-Z-Afrika levert weer schrijfwerk en stempels op. Hier perst de Oranjerivier zich eerst door een vijf meter brede kloof en stort zich vervolgens met donderend geraas in een 75m diepe ravijn. Oranje Rivier Kloof. 't Is bewolkt in Z-A, mooie witte wolkjes. Om 16.15u zijn we in Kakaras. Hier trakteerden we onszelf op een ijsje en pinden geld. Nu op weg naar Augrabies, er is veel wijnbouw langs de weg. We slapen in de buurt van het park, waarbij we gebruik maken van ruime (dubbele) huisjes met uitzicht op de wandelpaden met houten omheining (wegens gevaarlijke paadjes). De eekhoortjes liepen op ons terras. Bij het restaurant liepen ook **dassies** (soort marmot). Usington (een plaats vlakbij Augrabies) is de heetste plaats in Zuid-Afrika.

Augrabies Falls = Place of great Noice. En lawaai hoor je van de waterval, dus de naam is juist. Bij een groepje huisjes hoort een zwembad; wij sliepen in huisje 52. Joop en ik zwommen gelijk even. Leuk aangelegd, compleet met ligstoelen, ook een overkapping. Schoon water. We hebben in het restaurant een tafel voor 2 personen gereserveerd. Heerlijk gegeten.

Dag 18, zaterdag, 21 november: Augrabies, vrije dag

Heerlijk geslapen in ruime bedden, ruime douche, wc-ruimte. We konden ook koffie/thee maken. Het was warm, dus alleen een laken over. De airco maakt toch te veel lawaai, ook van buiten, het stormde nogal plus de waterval. Enfin op storm slaap ik altijd goed. We konden uitslapen, maar om 07.30u stond ik onder de douche, even later stond Joop zich te scheren en zaten we schoon (ontdaan van het zweet) buiten aan de koffie.

We gaan zo ontbijten en daarna een korte wandeling naar de waterval. Er is keuze uit verschillende ontbijten. Joop nam een wel heel uitgebreid ontbijt: vlees, worstje, 2 sandwiches + jam, koffie, jus d' oranges en gepocheerde eieren. Ik nam een iets kleiner ontbijt: klein worstje, hamburger, 2 scrambled eggs, sandwiches + jam, koffie en jus. Alles aan de ruime kant!!!

Daarna gingen we over het pad naar de waterval. Een denderen geweld!

Bij terugkomst deed Joop een dutje; 't is heet buiten, ik ben even wezen zwemmen. Heerlijk.

We hebben water + jus d' oranges gekocht in de winkel (bij rest.), daarna nog even de langere route gewandeld, langs het wekwerk. Ook erg mooi. We zagen veel dieren, dassies, hagedissen, de vrouwtjes zijn bruin gestreept op de rug en de mannetjes hebben mooie kleuren: oranje/blauw. Om ong. 13.00u gingen we naar het terras voor de lunch. Bij Eric en Laura gezeten (onze burens op 53) Dit zijn echte vogelaars. Hier liepen dus wat eekhoorntjes met bruin/witte staart die ze omhoog doen voor wat schaduw; een koddig gezicht. Verder wevertjes (kleine gele vogeltjes). Weer inkopen gedaan voor de bbq, cola en water.

Joop ligt weer even en ik heb een wasje gedaan. Het is nu 15.00u ik ben binnen gaan zitten lezen, buiten is het te heet. Vanavond is de bbq, ieder moet meenemen: bestek, borden, glas en drinken en een stoel. Boepie en Berna verzorgden een bbq (braai) voor ons allen. Lamslapjes, en 4 rolletjes op een stokje. gesuikerde kers met reepje bacon. Het smaakte heerlijk. Joop had wat whisky bij het restaurant gehaald in een frisdrankflesje, hij kon nu zijn mixje drinken. (ik heb er ook een gehad) Berna had lekkere salades gemaakt. De bbq was bij Berna haar huisje nr 54, we namen dan ook onze stoelen mee.

Het was heel lekker en gezellig. We kregen als toetje wat ijs. Boepie ging zoals elke avond om 21.00u naar zijn bed, hij drinkt nogal wat en moet 's morgens weer fit zijn voor een lange rit achter het stuur. Henk en Rieni volgden om 22.00u. De rest bleef nog tot ong. 23.00u. Berna trakteerde ons nog op een slaapmutsje, Amarula met iets dat heel voorzichtig moest worden bijgeschonken. Je kreeg dan een blauwe onderkant met een gouden rand. In klein borrelglas en in één teug naar binnen. Lekker lijktje.

Dag 19, zondag, 22 november: Augrabies - Calvinia

Rare nacht gehad. Mijn telefoon ging een paar keer af. Steeds (wel 7x) ge-smst door Joop z'n nummer; 06-51172789. Gert vertelde ons gisteren dat je als eerste in het adresboek een Aa kunt zetten, zonder een telefoonnr. Als je dan per ongeluk op een knopje drukt krijgt niemand een bericht, dus heb je geen onkosten. Ik lag dus niet meer rustig in bed en op een zeker moment dachten we dat het half zeven was en we stonden op. Ik ging in de douche, toen we in de kleren waren, zag Joop dat het geen 06.45u maar 5.45u was! Joop ging weer in bed, ik ging naar buiten, het dagboek bijwerken met een kop koffie, heerlijk in de al warme zon. ("is het nou afgelopen met dat heen en weer geloop") Ik moest een stoel van binnen halen. Onze stoelen waren nog bij Berna d'r huisje. Het is nu 06.15u en om 07.00u kunnen we ontbijten.

Vanuit Augrabies volgden we de Oranjerivier stroomopwaarts. De Oranjerivier vormt een langgerekt groen lint in het droge landschap, omdat langs de oevers op grote schaal druiven en andere gewassen worden verbouwd. Het is een van de meest productieve wijngebieden van Zuid-Afr. een groot deel van de Z-Afr. wijn die in Europa in de winkels verkocht wordt komt hier vandaan. In de omgeving vind je moderne stadjes met voorzieningen voor de wijde omgeving.

Hierna kwamen we in de Grote Karoo, een halfwoestijnlandschap met uitgestrekte droge vlaktes. Ze zijn doorsneden met bergketens en 'kopjes' (rotsen). Vroeger vestigden de blanken zich hier bij de zogenaamde 'fontein' of 'spruiten', bronnen waar groene oases voorkomen in het droge land. Af en toe passeerden we de karakteristieke metalen windmolens, die het water van grote diepte oppompen voor de schapen. Bij vrijwel elke bron bevindt zich een boerderij van blanken, vaak gebouwd in Kaaps-Hollandse stijl.

Ze zijn omgeven door kleine witte huisjes waar de zwarte arbeiders in wonen. Midden in dit landschap ligt het stadje Calvinia, een nogal streng gelovige plaats, waar op zondagen niets te beleven is. Het hotel is wat vergane glorie, maar schoon. Hier namen we na het diner afscheid van Boepie en bedankten hem voor de veilige reis.

Dag 20, maandag 23 november: Calvinia – Kaapstad

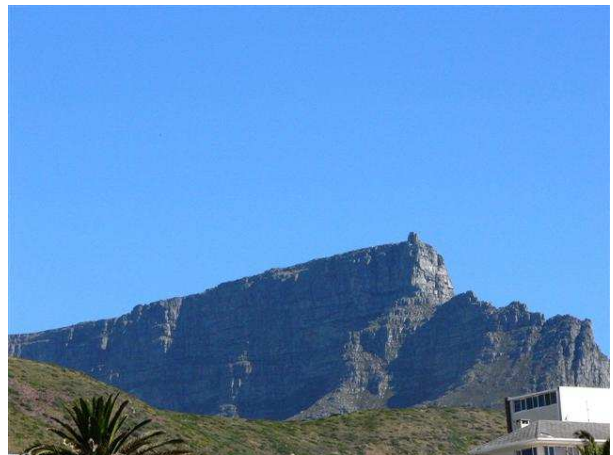
Even voor acht uur vertrokken we na een goed ontbijt. Onderweg stopte Boepie naast de weg: zijn

broer en moeder stonden er met de landrover om de boodschappen door Boepie gekocht voor thuis en zijn wasgoed alvast mee te nemen. Boepie wordt vanuit Kaapstad met een auto naar huis gebracht, nadat hij de truck bij de busfirma heeft afgeleverd. Halverwege de pas hadden we een fotostop. bij de Clanwilliamdam, het waterreservoir voor de hele omgeving. In het grote dal voorbij Vanrijnsdorp bij een Wimpy plas- en koffiepauze.

De volgende stop is voor de lunch in Kardoesie ong.12.00u. Begin middag zagen we de contouren van

Kaapstad met de Tafelberg. Om ong. 15.00u reden we Oliverstreet in. Een deel van ons sliep in deze B & B een ander deel in een zijstraat – Grahamstreet nr 15 – een oude villa, we hadden een voorhalletje, mooie kamer met twee losse bedden en een ruime badkamer met wastafel, bad en douche. We moesten eerst door de buitendeur van massief hout, dan door de voordeur en dan weer een sleutel voor ons appartement. Alles vanwege inbraakgevaar. Deuren afsluiten werd ons op het hart gedrukt. Nadat de tassen waren uitgepakt, wij waren opgefrist gingen we via de boulevard naar Waterfront. Na een poosje lopen hebben we toch maar een taxi genomen. (30 Rand) De chauffeur zette ons keurig af bij Waterfront waar we rondkeken in de winkelgalerij en daarna een terras aan het water opzochten. We dronken er een Afrikaanse cocktail (enkel) (Boepie dronk ze dubbel) en nog wat rondgelopen.

We kwamen Nettie en Eddy tegen. Ze zaten aan het tafeltje dat we net hadden verlaten. We hadden een kraam gezien waar ze trommels verkochten, dit vertelden we ze omdat ze er belang bij hadden voor een kleinkind. Daarna zagen we nog Henk/Rieni en Harry en Marijke. Later hebben we heerlijk gegeten op het terras voor de winkelpromenade. (met de bloembakken) Foto's gemaakt van de nachthemel. Weer terug per taxi: 50 Rand. We hebben bij de Tourist Information nog gevraagd naar het adres van het hoofdkantoor van Bols. Erg moeilijk, ze hadden er nooit van gehoord.

Ik had jeuk onder mijn bh-beugel, dacht aan muggenbulten. Thuis bleken er allemaal bulten te zitten: onder m'n oksels, onder de borsten, (drukplekken bh?) taille en waar de slip zit en in de liezen. Joop hielp me er talkpoeder op te strooien. Het jeukt verschrikkelijk.

Er zat ook nog een grote tor in de badkamer, waar ik dan ook een foto van maakte.

Dag 21, dinsdag 24 november Kaapstad vrije tijd

Vannacht heb ik super slecht geslapen van de jeuk. Dit is niet zomaar wat jeuk! Tegen de morgen ben ik pas ingeslapen. Vanmorgen lodderige-dikke oogleden en de linker bovenlip was opgezet. We hebben ontbeten in B&B, Oliverstreet in het kleine ontbijtzaaltje. Berna vertelde me dat in de hoofdstraat om de hoek een apotheek was waar ze wel iets zouden hebben tegen de jeuk. Daar kochten we later crème tegen allergieën. Ik heb een zonneallergie opgelopen. Gelukkig pas aan het einde van de vakantie. Weer naar ons appartement in Grahamstreet 15, en m'n lijf ingesmeerd. Daarna naar de boulevard en per rode bus onze tocht gestart.

We kochten 2 buskaarten voor 2 dagen. We mochten nu op de rode en blauwe buslijn. 200Rand.

De nevel trok al op, dus "direct" per rode bus naar de Tafelberg. We genoten van het uitzicht, we hebben veel foto's gemaakt en toen met de cabine naar de top waar we eerst wat drinken en eten kochten. We hebben zelfs nog een wandeling gemaakt over de paden bovenop de berg. Weer mooie foto's gemaakt.

Weer beneden zijn we met de bus naar Waterfontein gegaan, ik was best moe, zeg maar uitgeput, dus per taxi naar ons appartement.

Daar heb ik de slaap ingehaald totdat Joop me riep om 19.00u. Ik was helemaal van de kaart en dacht dat het 's morgens 07.00u was. Ik wou er dus niet uit, Joop riep me om 19.30u weer en toen ging ik er uit, had nog wel een paar uur kunnen slapen. De rode bussen reden al niet meer.

Toevallig stond er een taxi op de hoek die besteld maar niet benut werd, de chauffeur nam ons mee.

We aten aan de haven. Per taxi terug. Het is nu 22.15u, Joop heeft zijn lamp uitgedaan, na het insmeren van mijn vele plekken volg ik. De rode bulten minderen, de meeste jeuk is over, alleen m'n hoofd, handpalmen en polsen jeuken nog.

Dag 22, woensdag, 25 november, Kaapstad

Vandaag met een blauwe bus naar Kirstenbosch.

Buitenrand Kaapstad, bij een busstop heb ik een flaconnetje met zand gevuld. Het weer is prachtig, we gaan door naar Waterfront. Daar hebben we geluncht en wat gedronken. Bij het Fort zijn we uitgestapt om de markt te bezoeken. Een stoffenmarkt, bh's en slips. Niets voor ons bij dus. Nog even over een randgedeelte met eettentjes om de markt te verlaten: opeens voelde ik iets aan m'n hals/nek. Ik was dus beroofd van mijn gouden hanger (letter R met zirkonia's) dit ging zo snel, ik voelde dat iemand aan m'n hanger trok.

Later bleek dat m'n ketting nog om m'n nek hing, maar het slotje was kapot getrokken. Het hangertje was wel weg. Ik was natuurlijk behoorlijk beduusd. Enfin, Joop ving me goed op en na wat zuchten gingen we gewoon snel weg. Er riepen sommige mensen (taxichauffeurs) wel iets, maar dat verstonden we dus niet. We konden geen aangifte doen, er waren net geen security-mensen aanwezig.

's Avonds samen als groep per taxi's genoten van het afscheidsdiner, georganiseerd door Berna. Ze had twee lange tafels besproken in een nogal chic restaurant aan een mooie baai. Alleen na

een poosje zag je niets meer, het was erg donker. Ook hier doen ze nauwelijks aan straatverlichting. Het was erg gezellig, Frans bood namens ons allen een envelop met inhoud aan aan Berna..

Dag 23, donderdag, 26 november: Kaapstad, vertrek Londen

Lekker geslapen, we konden iets langer blijven liggen. Om 07.30u zijn we opgestaan. Koffer definitief gepakt. We moeten de kamer voor 10.00u leeg achter laten. We kunnen allen de koffers in de keuken van ons huis leggen. De koffers zijn lichter dan op de heenreis! Ik heb m'n beige sandalen (liepen goed) achter gelaten. M'n blauwe open schoenen heb ik aan, sokken doe ik in het vliegtuig aan. De wandelschoenen zitten in de koffer.

Vanmorgen zijn we met een taxi naar het zeeaquarium gegaan bij Waterfront.

Dit is zeer de moeite waard. Nog wat rondgewandeld ter plekke, geluncht en afscheid genomen van Kaapstad.

Per taxi weer naar Grehamstreet 15; het is nu ong. 16.00u Bijna iedereen was er. De taxibusjes van het vliegveld komen ons zo halen om ons naar het vliegveld te brengen. Het is druk onderweg. Spitsuur in Kaapstad, file tot even voor het vliegveld. We konden daar direct inchecken. Het is nu 19.00u en we zijn ingecheckt. We genieten van een heerlijk kopje koffie. We zijn per airportbus naar het vliegtuig gebracht. Om 20.55u zou het vliegtuig vertrekken. Eerst kregen we al een verandering van gate-nummer door. A4 naar B1, toen naar B2. Het werd dan ook later dan 20.55u. Het vliegtuig taxiede naar de goede baan en begon al vaart te maken, maar opeens remde het heftig; er was een melding dat er mogelijk iets fout was. Dus terug taxiën naar de gate. Het is nu 23.30u en het schijnt dat we nu kunnen vertrekken. Ik heb Yvonne en Brigitta een sms-je gestuurd. Nog geen antwoord en m'n mobiel moet nu uit. We gaan weg. De kinderen kunnen de vlucht volgen op internet als ze dat willen.

Van Brigitta hoorden we later dat ze alles gevolgd had en zelfs had gebeld met Baobab.

Dag 24, donderdag, 27 november: Tjaart z'n verjaardag.

Het is nu 08.45u/07.45u Nederlandse tijd. We hebben een vreemde nacht gehad. Wel geslapen, af en toe eruit om te plassen, even de benen te strekken. Pas laat eten gekregen, dus je hele ritme is zoek.

We vliegen nu boven de Middellandse Zee; we zijn wat stijf van het zittend slapen. Je mist toch wat beenruimte. Ja, 1ste klas reizen is misschien een optie, maar het prijsverschil is erg veel. De vliegverbinding in London was natuurlijk ook verkeken. We moesten ons melden op Heathrow bij de Flight Connection Desk. Gelukkig had Baobab en/of Heathrow gezorgd voor reserveringen op het eerstvolgende vliegtuig naar Schiphol. We kregen in Londen een tegoedbon voor £ 5,-. We kochten er een kop chocola voor.

Brigitta had al van Baobab gehoord wanneer ons vliegtuig op Schiphol zou landen.

We vlogen met BA 434 stoel 27 D en E vertrek Londen 11.40u. Om ong. 11.30u Nederlandse tijd waren we op Schiphol. Daar moesten we nog een poos wachten tot de koffers voorbij kwamen. Dit was ook wat vertraagd door het hele gebeuren. Joop belde nog even met Eddy om te zeggen dat we waren geland en hoe laat we verwachtten in Zuidhorn aan te komen.

Zij zouden ons ophalen. Per trein nog het laatste stuk. Om 14.13u waren we in Zuidhorn.

Gelijk met de kinderen gebeld, iedereen blij dat dit avontuur tot een goed einde was gebracht.

We hadden een heerlijke, boeiende maar vermoeiende reis. Niet te vergelijken met die in 2006. Allebei prachtige reizen, veel van de natuur, mensen en een beetje cultuur gezien.